

Publikace jest svazkem II./I. sbírky, která vychází u Jindřicha Mercyho syna. 2. oddělení má obsahovati obšírnější a důležitější vedlejší zákony z doby, před r. 1918 a po něm.

Prof. německé university pražské dr. Egon Weiss vykonal záslužnou práci, vydav občanský zákonník, hledě ke změnám nastalým až do doby přítomné a k judikatuře. Právní prameny i rozhodnutí jsou sebrány s velkou úplností a reprodukovány vhodnou formou. Bylo by si přát, aby vydání občanského zákonníka, podobně svědomité a instruktivní, vyšlo co nejdříve i jazykem českým.

Po zběžném prohlédnutí bych podotkl co do některých jednotlivostí toto:

V poznámkám k §§ 61, 544 a 573 doporučovalo by se uvéstí pochybnost, zda-li omezení co do způsobilosti k právním činům resp. právům nastává i jen při osobách podrobených právomoci soudů vojenských. Sr. k tomu rozh. nejv. soudu ze dne 7. července 1921 sb. II. č. 574.

Pokud se týká §§ 70 sl., by bylo vhodno naznačiti, jaký je poměr těchto §§ k § 12 zák. z 25. května 1919 č. 320.

V § 107 nelze pokládati zrušenou poslední větu; a sluší míti za to, že i druhá věta je jen modifikována a nikoli zrušena.

Při § 160 by bylo vytknouti, že pokud se týká putativních manželství, neplatí již privilegium odiosum o § 62. Ustanovení § 160, že nebudou legitimovány děti zplazené v putativním manželství, kterému brání některá z překážek §§ 62—64, bylo zrušeno § 50 zák. ze dne 8. října 1836 č. 185 pro osoby, které bylo posuzovati podle tohoto zákona, a císařským nařízením ze dne 3. června 1858 č. 92 pro osoby, o kterých zák. z r. 1856 nebyl ustanovil, a nebylo obnoveno zákonem ze dne 25. května 1868 č. 47, ježto tento zákon uvedl v platnost jen druhou hlavu obč. zák.

Při §§ 340—342 doporučovalo by se upozorniti na souvislost s §§ 364 o. z. a zejména s § 364 a.

Přednovelový text a zrušené §§ obč. zák. nejsou otištěny a tento postup je v předmluvě motivován. Pro vyučovací účely arci po mém soudě otištění takové je užitečné, ne-li nutné. K.

Trestní řízení.

Trestní řád československý a předpisy jej doplňující, platné v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. Sestavili a poznámkami opatřili dr. J. Kallab a Vilém Herrnritt. Vydal Kompas, Praha 1925.

K trestním zákonům československým, vydaným týmiž autory v 8. svazku sbírky komentovaných zákonů Československé republiky (Čsl. Kompas), přidružil se nyní jako dvanáctý svazek téže sbírky trestní řád s předpisy jej doplňujícími. Jest litovati toho, že tisk tohoto vydání trval celý rok, takže materiál z roku 1924 nemohl býti do textu

všude zapracován a shrnut byl v dosti obsáhlých doplňcích. Tím stalo se dílo poněkud nepřehledným.

Jinak předčí toto vydání účelným uspořádáním látky a výběrem předpisů všechna dosavadní vydání a je po mém názoru pro praxi vhodnějším nežli vydání Manzovo. Dodatečné předpisy, pokud nemohly být uvedeny přímo u jednotlivých paragrafů trestního řádu, byly v druhém díle tohoto vydání rozříděny v tyto skupiny: řízení porotní, lichevní, vojenské, před státním soudem, proti mladistvým, podmíněné odsouzení a propuštění a odčinění odsouzení, výkon trestu, evidence soudních provinilců, náhrada škody za vyšetřovací vazbu a osobám neprávem odsouzeným, amnestie, náklady trestního řízení, řízení tiskové. Rozdělení to považuji za šťastné. Schvalovati třeba, že autoři nezatížili svoje vydání spoustou interních, manipulačních předpisů, čímž trpělo právě vydání Manzovo. Výhodou naproti tomu jest, že ony předpisy výkonného nařízení k trestnímu řádu a soudní trestní instrukce, jež dosud nepozbyly významu, nebyly otištěny v souvislosti a odsouzeny tak k zapomenutí, nýbrž účelně rozříděny k jednotlivým paragrafům, k nimž se přímo vztahují. Tím nabyla tato ustanovení opět životnosti v praxi. Předpisy o právních stycích s cizinou, a to nejen smlouvy, nýbrž i normativní výnosy byly otištěny v plném rozsahu. Vůbec možno s povděkem zjistiti, že při vydání trestního řádu — jak to ostatně již povaha látky s sebou přináší — věnovali autoři větší pozornost administrativním a prováděcím předpisům. Jeví-li toto vydání přes to ještě nějaké mezery, jest to přičísti méně autorům, jako spíše ne úplně dostatečné a účelné registraci této normativní činnosti. Judikatura nejvyššího soudu, jakož i důležitější rozhodnutí bývalého vídeňského kasačního soudu jsou bohatě uvedeny a zhodnoceny byly při tom jak úřední sbírky rozhodnutí, tak i sbírka Vážného a Löfflerova.

Přes velké přednosti tohoto vydání nelze zamlčeti i některých jeho vad. Předně nebylo přihlíženo dostatečně ke změnám, jež nastoupily pozdějšími předpisy. Tak na př. při branných předpisech nebylo přihlédnuto ke změnám, jež nastaly vládním nařízením č. 62/24 Sb, z. a n. Domácí řády věznic (citované v doplňcích) byly rovněž změněny a nově vydány výn. min. sprav. z 12. listopadu 1921, č. 52078. Také co do úplnosti pozorovati některé mezery. Uznali-li vydavatelé za vhodné upozorniti u § 447 tr. ř. na předpisy, týkající se součinnosti okresních soudů s vojenskými trestními soudy, pak měli též upozorniti na součinnost okresních soudů ve vojenském kárném řízení. Amnestie, jimž věnován celý zvláštní oddíl, vzbuzující dojem úplnosti, rovněž nejsou všechny otištěny. Tak chybí zejména rozhodnutí pres. rep. z 22. července 1919 doplněné rozhodnutím ze 6. dubna 1920, rozhodnutí z 23. července 1919a rozhodnutí ze 7. září 1922 (trianonská amnestie). Praxe upozorní zajisté ještě na jiné neúplnosti, jimž se nebylo možno při zpracování látky za deset let ani dobře možno vyhnouti. Druhé vydání trestního řádu bude zajisté ještě dokonalejším, stejně jako druhé vydání rozebraných již trestních zákonů.

Scholz.